

عباس رضایی‌زیرین
Ab.rezaei7@gmail.com

توسعه‌نیافتگی نظام سیاسی در هر کشور آشفتنگی و بی ثباتی سیاست را به همراه دارد و اگرچه کشور را به جولانگاه نقش آفرینان خارجی تبدیل می‌کند اما با اتهام‌پراکنی و انگ‌زنی و آدرس غلط دادن نیز عجین است. افغانستان امروز نماد تمام‌عیار چنین روندی است. چه آنکه نظام سیاسی نوپای این کشور نه به دست مردم این کشور که به دست خارجی‌ها تشکیل شده است که این خود بر ابهامات می‌افزاید. اگرچه دخالت دول خارجی در بازار مکاره سیاست در افغانستان واضح‌تر از آن است که نادیده گرفته شود اما در فضای ابهام‌آمیز موجود، اتهام‌وایبستگی به بیگانه نیز نقل و نبات تمامی مشارکت‌ها سیاسی است. از این‌رو شناخت فضای رسانه‌ای افغانستان کاری بسیار پیچیده است و معمولاً هرگونه اظهارنظر نقش آفرینان این عرصه سبب بروز واکنش‌هایی از ناحیه‌ها و طیف‌های مختلف در این کشور می‌شود.

در همین راستا مصاحبه هفته گذشته مشاور رئیس‌جمهور افغانستان یا همین صفحه سبب واکنش «محمدجواد محسنی» رئیس تلویزیون مذهبی «تمدن» افغانستان شد و او در گفت‌وگو با سایت خبری «دادنا» برخی از نکات طرح‌شده در آن مصاحبه را به چالش کشید. از این رو بر آن شدیم تا با وی تماس بگیریم و به تفصیل نظراتش را بشنویم. با محسنی از فضای رسانه‌ای افغانستان گفتیم و از مخالفت‌هایش با برخی از اظهارات مشاور حامد کرزی پرسیدیم. او معتقد است رسانه‌های افغانستان ظرفیت آزادی بیان ندارند و به دلیل اینکه در ابتدای راه دموکراسی هستند، باید نظارت شدیدی‌تری را متحمل شوند.

رئیس تلویزیون تمدن افغانستان برخلاف تربیون‌های رسمی، بسیاری از رسانه‌های خصوصی افغانستان را مستقل نمی‌داند و آنها را تحت نفوذ و تاثیر قدرت‌های خارجی می‌پندارد. اگرچه اتهام‌وایبستگی به خارج یکی از اصلی‌ترین مشخصه‌های فضای سیاسی غیرشفاف افغانستان است و حتی خود تلویزیون تمدن نیز از چنین اتهامی در افغانستان بی‌نصبی‌نمانده، اما محسنی ادله‌ای نیز برای اثبات مدعایش دارد و در این راستا از موارد متعددی سخن به میان می‌آورد که دولت از برخورد با تخلفات برخی رسانه‌ها اظهار عجز کرده است. هر چند حاضر نمی‌شود به صورت جزئی‌تر به برخی از این موارد اشاره کند.
مرو نظریات محمدجواد محسنی از آن رو که وی نوه آیت‌الله «آصف محسنی» از رهبران دینی افغان و نماینده طیف مذهبی این کشور است، می‌تواند خالی از لطف نباشد.

— — —

– آقای محسنی، مشاور آقای کرزی در مصاحبه اخیر خود با «شرق»، قانون مطبوعات افغانستان را قانونی مرتقی معرفی کرده‌و وضعیت رسانه‌های افغان را رو به رشد دانسته‌اند. نظر شما در این رابطه چیست؟

گزارش اخبار بیخ‌المالکی

گواهی شهود

ترجمه منتشرنشده کتاب «گزارش اخبار بین‌المللی» ا رهر هفته در پاورقی کیوسک بغوایند.

جنین دی جیووانی: نگارنده گزارش جنگ کوزوو در سال ۱۹۹۹
صبح روز نوزدهم سپتامبر سال ۲۰۰۲ در بازار خرید و فروش چهارپایان واقع در منطقه‌ای بیابانی در پایتخت کشور ساحل عاج و درست در شرایطی که باید اولین فتج‌ان چای خود را می‌نوشیدم، در یک‌قدسی خود یکی از سربازان دولتی را دیدم که اسلحه خودکارش را به سوی قلبم نشانه رفته بود. درست در آن هنگام کودتایی در این کشور به وقوع پیوسته بود که نه آن سرباز، نه من کوچک‌ترین اطلاعی تا آن لحظه نداشتم. تمام آنچه به یاد می‌آورم این بود که شب را در کشوری از آفریقای غربی بصران‌زده به خواب رفته بودم که به عنوان پایگاه ثابت در آن منطقه شهره بود و سپس ششمان را در شرایطی به سپیده‌دم صبح می‌گشودم که صدای شلیک گلوله را هر س‌ر می‌خاست، به عبارت دیگر تمام هم و غم من که ابتدا حرکت به سوی ایجهان پایتخت ساحل عاج بود به یکباره مصروف به زیرمت از این کشور شده بود، چراکه این بار به جای صلح آتش جنگ زبانه می‌کشید.

اندکی پس از درگیری‌های کوتاه و پراکنده بین نیروهای دولتی و تعدادی از شورشیان گمنام، جنگ به منطقه خرید و فروش چهارپایان کشیده شد. هیچ کس تا آن زمان وجود چنین شورشیانی را هرگز ندیده بود. من و سربازی که در کنارم ایستاده بود هر دو مانند هم گیج و مبهوت بودیم. او حتی نمی‌دانست چه کسی و چرا کودتا به راه انداخته است. البته حدس می‌زنم که او به دستور مافوقش در سپیده‌دمان از رختخوابش به بیرون کشیده شده و شرایطش آنچنان می‌نمود که مضطرب و نگران است. وی که بند پوتین‌هایش را محکم گره زده بود و لباس‌هایش خیس عرق بود، آنچنان اسلحه AK-۴۷ خود را به سویم نشانه رفته بود که گویی هر لحظه قصد چکاندن ماشه آن را دارد. در آن شرایط من تنها نبودم بلکه فردی در کنار پایم از درد ناله می‌کرد و دلمه‌های خون ریز لباس‌هایش مشاهده می‌شد، حال آنکه روی پاهایش زخم‌های کوچک ناشی از اصابت گلوله به چشم می‌خورد. درست لحظه‌ای پیش از آنکه در خون و تفتن چمباتمه بزنم، قصد داشتم او را به

مدیر تلویزیون تمدن افغانستان در گفت‌وگو با «شرق»:

دولت از کنترل رسانه‌ها عاجز است

به نظر من باید بررسی شود که قانون مطبوعات و رسانه‌های افغانستان و روند رو به رشد رسانه‌ها در کشور ما تاکنون چه مقدار به نفع جامعه ما بوده است؟ به نظر من نفس قوی بودن افغان روی کاغذ، بدون در نظر گرفتن وضعیت کنونی رسانه‌ها و عملکرد آنها را نمی‌توان دستاوردی برای کشور به حساب آورد. اگر هم به فرض، قانون مطبوعات مسا مرتقی و رسانه‌های ما رو به رشد باشند، اما در عمل شرایطی باشد که به ارزش‌های ما توهین شود، به شخصیت‌ها اهانت شود، به فرهنگ و دین ما دهان کجی صورت گیرد، فرهنگ مبتذل و غیرارزشی و غیراخلاقی غرب و شرق در کشور رو به گسترش باشد و غیره فایده این قانون برای کشور و جامعه ما چیست. به طور خلاصه بگویم به نظر من و مطابق نظر بسیاری از کارشناسان رسانه، قانونی در هر جامعه مرتقی محسوب می‌شود که مشخصات فرهنگی و اجتماعی بومی آن کشور، در آن لحاظ شده باشد لذا وقتی در عملکرد رسانه‌ها مدام به فرهنگ و مذهب مردم افغان توهین شود، نمی‌توان قانون موجود را قانونی مرتقی دانست.

– آیا آزادی بیان در حد و اندازه‌ای که ایشان ادعا کرده‌اند در افغانستان وجود دارد؟

متأسفانه من مصاحبه ایشان را نخواندم و نمی‌توانم در مورد اظهارات ایشان قضاوت کنم. ولی به نظر من آزادی بیان در کشور ما همانند یک تیغ دولبه عمل می‌کند که متأسفانه تاکنون اثرات منفی آن به مراتب بیشتر از اثرات مثبتش بوده است. از طرف دیگر رسانه‌داری آزاد در افغانستان در حال سیری کردن سال‌های اولیه عمر خود است و به نظر من رسانه‌های فعلی افغانستان به دلیل ناچنگی و کم‌تجربگی، از ظرفیت لازم برای استفاده بهینه از آزادی بیان به نفع جامعه و ارزش‌های بومی و ملی برخوردار نیستند. – در کنار به رسمیت شناخته شدن آزادی رسانه‌ها، دولت در نظارت بر تخلفات احتمالی رسانه‌ها چه مکانیسمی را پی می‌گیرد؟

با توجه به حضور چهارساله ما در عرصه رسانه‌داری در افغانستان، تاکنون مرجع یا ارگانی که توانسته باشد نظارت موثر و کارآمدی بر کارکرد و فعالیت رسانه‌ها در افغانستان داشته باشد، به وجود نیامده است. کمیسیون فعلی رسیدگی به تخطی‌های رسانه‌ای که در وزارت اطلاعات و فرهنگ ما موجود است، تاکنون بسیار ضعیف و موردی عمل کرده است.

– در مورد شورای نظارت بر عملکرد رسانه‌ها اندکی بیشتر توضیح دهید. چرا منتقدید عملکرد این شورا تاثیر گذار نبوده است؟

این شورا خود شورای نظارتی نیست. بیشتر به شکایاتی که از رسانه‌ها می‌شود، رسیدگی می‌کند چون از قدرت اجرایی برخوردار نیست. این شورا در مقابل رسانه‌های که اکثرًا از حمایت بی‌دریغ قدرت‌های غربی برخوردارند، کارایی لازم را ندارد.

– روند رشد رسانه‌های خصوصی و مستقل را در افغانستان امروز چطور ارزیابی می‌کنید؟

به جز دو شبکه تلویزیونی و احتمالاً یک رادیو، بقیه

رسانه‌ها در افغانستان خصوصی هستند اما مستقل بودن آنها مسأله‌ای است که باید با توجه به خط مشی و کارکرد آنها روشن شود. معتمد رسانه‌هایی که رویکردشان مخالف ارزش‌ها، فرهنگ، آداب و تمدن جامعه افغانستان است، نمی‌توانند داعیه استقلال داشته باشند.

– با این تکنیک منظور تان این است که برخی از رسانه‌های خصوصی مستقل نیستند؟

اگر مستقل بودن رسانه‌ها را با معیارهای یادشده در سوال قبل بسنجیم شاید بتوان گفت بیش از نیمی از رسانه‌های موجود در کشور ما مستقل نیستند.

– این رسانه‌ها به جناح‌ها و افراد ذی‌نفوذ افغان وابسته هستند یا به قدرت‌های خارجی؟

ممکن است جناح‌ها و قدرت‌های داخلی افغانستان از لحاظ سیاسی و فکری با هم نقاط اختلافی داشته باشند اما هیچ‌وقت به گونه‌ای بی‌رحمانه بر ارزش‌ها و فرهنگ جامعه افغانستان نمی‌تازند. طبعاً این ناخت و تاز بر پیکر پرجرات فرهنگ افغانستان ریشه در خارج از مرزهای افغانستان دارد.

– منابع دولتی از جمله مشاور آقای کرزی ادعا کرده‌اند هیچ رسانه‌ای با حمایت قدرت‌های خارجی در افغانستان مجوز نگرفته است این اظهارات با مفروضات شما در تضاد است.

سریسته به شما بگویم بارها پیش آمده که دولت از برخورد با بعضی متخلفان رسانه‌ای ابراز عجز کرده

سال پنجم ■ شماره ۱۱۲۰ ■ چهارشنبه ۳ آذر ۱۳۸۹

kiosk.shargh@gmail.com

خبرنگاران و روزنامه‌نگاران افغان بیشتر از دو طریق مورد تهدید قرار می‌گیرند: یک آنکه اگر بخواهند برخلاف میل سازمان‌های اطلاعاتی غربی مطالبی را منتشر کنند یا مورد اتهام خود قرار دهند و دو اینکه اگر بخواهند خیانت‌ها یا برخی فعالیت‌های غیرقانونی یکسری از زورمندان کشور را افشا کنند. البته در بعضی از موارد تهدید از طرف نیروهای مخالف دولت نیز مشاهده شده است.

– **دورنمای فضای مطبوعاتی و رسانه‌های افغان را چطور پیش‌بینی می‌کنید؟**

تصور می‌کنم ادامه روند فعالیت رسانه‌ها به شیوه کنونی به هیچ عنوان به نفع امنیت و وحدت ملی و فرهنگ ما نیست. اگر فعالیت رسانه‌ها به همین گونه ادامه پیدا کند و نظارتی دلسوزانه و کارآمد به عملکرد آنها صورت نگیرد جامعه افغانستان زیر فشار تهاجم فرهنگی نقش آفرینان خارجی خرد خواهد شد و دیگر اثری از فرهنگ ما نخواهد ماند. البته باید خاطرنشان کرد ادامه هرج و مرج و بی‌بندوباری رسانه‌ای در افغانستان به نفع غرب هم نیست چون یکی از انگیزه‌های مهم مخالف دولت و غرب در افغانستان همین بی‌اعتنایی به بعضی از رسانه‌ها به دین و فرهنگ افغانی است و اگر دولت به فکر چاره‌ای برای کنترل این دست رسانه‌ها در افغانستان نباشد، در آینده دود این آتش به همان اندازه که به چشم مردم می‌رود به چشم دولت و نیروهای غربی در افغانستان نیز خواهد رفت.

ما با یکدیگر خداحافظی کردیم و میگوئل به همراه شورك و همراهان‌شان برای اثبات واقعی بودن تصاویر موجود در نوار ویدئویی عازم چهارراه راگبری شدند و هنگام صف ناهار خبر کشته شدن آنها به گوش‌مان رسید که طی یک روز بعد از آن خبرهای بیشتری نوجوان به قتل رسیده‌اند. توسیدید^۱ مورخ نامی قرن پنجم پیش از میلاد درباره جنگ‌های پولوبونیزین^۲ و علی‌الخصوص توصیف وازه جنگ چنین خاطرنشان می‌سازد که «جنگ، مدرسی مغرب است». هر آن کس که به عنوان گزارشگر اخبار مربوط به جنگ‌ها را پوشش می‌دهد از اشتباهات دیگران درس عبرت می‌گیرد اما این نکته را نیز از نظر دور نکنیم که اگر قرار باشد سرنوشت انسان طور دیگری رقم بخورد و به عبارت دیگر انسان عاقبت ناخوشایندی نداشته باشد، حجتی یک از این احتیاط‌ها و اقدامات نمی‌تواند فرجام آدمی را تغییر دهد.

۱- تاریخ‌نگار یونانی که تاریخ جنگ پولوبونیزین بین سال‌های ۴۰۴ تا ۴۳۱ قبل از میلاد را نامتایم نوشت. ثبت وقایع این جنگ تا تاریخ ۴۱۱ قبل از میلاد است. وی در سال ۴۴۴ قبل از میلاد زمانی که فرمانده نیروی دریایی بخش شمالی دریای اژه بود از نجات اشغال آملی پولیس به دست پارت‌های اسپارتان براسیلاس، خودداری کرد و به این علت او را از کشورش تبعید کردند و فقط در پایان جنگ بود که به زادگاهش بازگشت. وی نام اثرش را «ملک همه دوران» گذاشت و در تاریخ نیز وی را به عنوان یکی از تاریخ‌نگاران معتبر دین می‌شناسند. توسیدید برای ثبت حقایق رخدادهای تاریخی عصر خود و نیز برای آشکار کردن زوایای مختلف تاریخی وقت زایدالوصفی به کار بست. گزارش او از سیرایت بیمار طاعون در آتن، نزاع داخلی در کوریرا، فتح شمر میلوس و لشگرکشی بدر فرجام آتن‌ها به سیسیل از آثار برجسته وی به شمار می‌آیند.

۲- جنگ‌های وابسته به شبه‌جزیره جنوبی یونان، بین سال‌های ۴۰۴ تا ۴۳۱ جنگ بزرگی بین کشورهای آتن و اسپارتا و متحدان‌شان رخ داد که تاریخ‌نویسان مشهور یونانی به نام‌های «توسیدید» و «ژنوفن» ثبت وقایع لحظه به لحظه آن را بر عهده داشتند. طبق آنچه مورخان فوق می‌نویسند دلیل اصلی بروز جنگ بین دولت‌های یونان و اسپارتا رشد روزافزون قدرت دولت آتن و بیم سربازان اسپارتا از آن بود. منبع: دایره‌المعارف آکسفورد، تاریخ جهان از زمان آغاز تا سال ۱۸۰۰ میلادی

سعید ارکان زاده‌میزدی Saeed.arkan@gmail.com

اعتیاد امتیاز دادن به سوژه

یکی از فعالیت‌های مهم روزنامه‌نگار، ارتباط با آدم‌هاست. این آدم‌ها بسته به اهمیت و حوزه کاری روزنامه‌ای که روزنامه‌نگار در آن کار می‌کند، می‌توانند مهم و متخصص باشند یا آدم‌های معمولی، اما به هر حال آمدند و ارتباط با آدم‌های زیادی که یک روزنامه‌نگار در کارش با آنها روبه‌رو است، فنون خاص خود را می‌طلبد. فن ارتباط با هر کس، یک‌ه و منحصربه خصوصیات همان کس است. یک روزنامه‌نگار برای اینکه با یکی از وزرای کابینه ارتباطی برقرار کند چنان نزدیک که حتی با هم پیامک رد و بدل کنند، باید سلسله کارهایی را انجام دهد که با تلاش‌ها برای نزدیک شدن به یک ستاره سینما یا فوتبالیست متفاوت است. نزدیکی روزنامه‌نگار با آدم‌ها معمولاً در دو حالت یا ترکیبی از این دو وضع انجام می‌شود: گاهی اقتدار یا تاثیر حرف‌های روزنامه‌نگار به حدی است که شخصیت‌ها برای کسب آوازه، به او نزدیک می‌شوند تا بعدها از این ارتباط استفاده کنند. گاهی هم روزنامه‌نگارها در اوایل ارتباط با یک فرد مقتدر، امتیازی به او می‌دهند تا برای مصاحبه‌ها و گزارش‌های بزرگ‌تر او را آماده کنند. این امتیاز دادن ممکن است اول با یک انتقاد شروع شود و بعد به امتیاز دادن بکشد. به هر حال، در این الکتلنگ اقتدار، گاهی روزنامه‌نگار بالاست و گاهی سوژه‌اش. در کشور ما به دلیل ضعیف نگه داشته شدن روزنامه‌نگاری، حالت دوم، که روزنامه‌نگار به افراد امتیاز می‌دهد به امید ایجاد ارتباط نزدیک‌تر، رایج‌تر است. در بسیاری از موارد می‌بینیم که روزنامه‌نگار خبر چند خطی درباره شخصیتی را پوشش می‌دهد به امید اینکه در آینده با او مصاحبه مفصلی انجام دهد یا بتواند خبرهای مهم‌تری از او بگیرد. این کار به عرفی در روزنامه‌نگاری تبدیل شده است، اما هنگامی حالتی غیرحرف‌های به خود می‌گیرد که سلسله امتیازدان‌ها چنان تکرار شود که روزنامه‌نگار به آنها معتاد شود. روزنامه‌نگار وقتی با کسی ارتباط نزدیکی برقرار کرد، به او علاقه‌مند می‌شود. کم‌کم نکته‌های منفی آن شخص از ذهنش پاک می‌شود و فقط خوبی‌ها و جذابیت‌های او را می‌بیند. برای اینکه ارتباطش با سوژه قطع نشود، خودآگاه و ناخودآگاه مانع نوشتن مطلبی علیه او می‌شود. جالب اینجاست که دیگر رسانه‌هانیز با این روزنامه‌نگار تماس می‌گیرند که مصاحبه‌ای با مطلبی درباره شخصیتی که با او ارتباط دارد، بنویسد و از آن بسو، شخصیتی که به روزنامه‌نگار نزدیک شده نیز برای دیگر امور رسانه‌ای خود، مثلاً مصاحبه‌ای با یک روزنامه خارجی یا نوشتن پاسخی به نق‌شد در رسانه‌ها، به او مراجعه خواهد کرد و به این ترتیب، ارتباط نزدیک و نزدیک‌تر می‌شود. اگر مدیران روزنامه برای این نزدیکی بیش از حد و از نظر حرف‌های خطرناک، چاره‌ای نیندیشند، به تدریج روزنامه‌نگار به مسؤول روابط عمومی شخص تبدیل می‌شود.

مصطفی قوانوقاجار Mos.ghajjar@gmail.com

رازداری یک تبلیغ

«این به رازیه که فقط خودت می‌دونی». ممکن است این عبارت را بارها از رادیو شنیده باشید و توجه شما را به خودش جلب کرده باشد. این عبارت برای تبلیغ پوشک بزرگسالان به کار رفته و توانسته به سرعت نظرها را به خود جلب کند. عنصر قابل توجه در ساخت این تبلیغ درونی‌سازی تبلیغ برای شنونده است. یکی از ویژگی‌های تبلیغ خوب، این است که مخاطب با تبلیغ همدات‌پنداری کند و با آن رابطه برقرار کند. مفهوم راز برای هر انسانی قابل درک است. هر انسانی دارای راز یا رازهایی است که از نگاه دیگران مغفول مانده، بنابراین هنگامی که صحبت از یک راز می‌شود گوش‌ها تیز و توجه‌ها جلب می‌شود. از دیگر عناصر این تبلیغ مستترساز مفهوم راز و استعاره معنایی آن با کالای تبلیغ شده است. به همین دلیل مفهوم راز به سرعت با مفهوم تبلیغی گره می‌خورد و تداعی معانی حاصل می‌شود. از سوی دیگر برای این تبلیغ از رسانه رادیو استفاده شده که تنها روی حس شنوایی متمرکز است. مفهوم راز قابلیت تطبیق بیشتری با رسانه شنیداری دارد چنان که ویلیم فالان راز را شنیدی یا گفتی. مفهوم راز کمتر قابلیت تصویرسازی دارد و نمی‌توان از دیدن راز سخن گفت. اما رسانه رادیو، رسانه درگوشی، پیچ و نجواست. بنابراین بیان راز در رسانه شنیداری بر جذابیت‌های این تبلیغ افزوده است. دیگر ویژگی این تبلیغ، گوینده آن است. کالا مخصوص بزرگسالان است و گوینده نیز کهنسال است. بنابراین تبلیغ توانسته از زبان مخاطب هدف بیان شود. تطبیق سنی گوینده تبلیغ با مخاطب هدف نیز خود یکی از عوامل جذابیت‌های این تبلیغ است. یک کارکرد آگهی آن جنبه از طریق احساس‌های مثبت و تجربه دلپذیر آن محصول، مشتری را به خود جلب کند که این آگهی موفق به این کار شده است.

متأسفانه بسیاری از آگهی‌ها در رادیو و تلویزیون بیشتر بر تبلیغ مستقیم و یکجانبه متمرکز شده و به جای آنکه آگهی را در ذهن خواننده درونی کند و مخاطب آنها را به خاطر بسپارد، بر ویژگی‌های بصری کهنه و دستمالی شده متمرکز شده است.

در میان آگهی‌های رنگارنگ که تبلیغ ۱۰۰ دستگاه آپارتمان و اتومبیل می‌کنند و هزاران جایزه نقدی دیگر، این آگهی توانست نظرها را به خود جلب کند چراکه با مهارتی کامل و با تخیلی زیر کانه ساخته شده که در خاطر شنوندگان تدشین می‌شود. حال فکر کنید کدام آگهی است که در این چند وقته از رادیو و تلویزیون دیده‌اید که در ذهن شما باقی مانده باشد. این را دیگر راز ندارید و با ما در میان بگذارید.

همچنین حوالی

دولت فرانسه استعفا داد

ایرنا: نیکلا سارکوزی رئیس‌جمهوری فرانسه شنبه‌شب با قبول استعفای دولت به فعالیت «فرانسوافیون» نخست‌وزیر این کشور پایان داد.
به گزارش خبرگزاری فرانسه، دفتر ریاست‌جمهوری فرانسه با انتشار بیانیه‌ای اعلام کرد: بر اساس ماده هشتم قانون اساسی، فرانسوافیون نخست‌وزیر فرانسه استعفای خود را تقدیم رئیس‌جمهوری این کشور کرد و سارکوزی نیز به عنوان رئیس‌جمهوری فرانسه با قبول این استعفا به فعالیت نخست‌وزیر پایان داد.

بنا بر این گزارش، این استعفا اولین گام برای اصلاح کابینه است که از پنج ماه پیش انتظار آن می‌رفت.

پیش‌بینی‌ها این را حاکی است که آلن ژوپه نخست‌وزیر پیشین فرانسه به طور ضمنی اعلام کرد که احتمالاً پست نخست‌وزیری را بر عهده خواهد گرفت.

با این وجود به گفته منابع دولتی، آلن ژوپه احتمالاً در دولت آینده فرانسه به عنوان وزیر دفاع منصوب خواهد شد.

سارکوزی رئیس‌جمهوری فرانسه روز یکشنبه نخست‌وزیر جدید این کشور را منصوب می‌کند.

نقد:

۱- خبر اطلاعات کافی ندارد. با پیش‌زمینه و دلایل استعفا، رپارتر از این می‌شد.
۲- زمینه‌پردازی اصلا مناسب نیست. دلیل این استعفا مشخص نشده. این جمله گنگ است و مشخص نیست منظورش چیست: «این استعفا اولین گام برای اصلاح کابینه است که از پنج ماه پیش انتظار آن می‌رفت.» کدام تغییرات؟ پنج ماه پیش چه اتفاقی افتاده است؟

۳- در متن خبر خبرگزاری فرانسه آمده است که آلن ژوپه قبول کرده وزیر دفاع

دولت جدید شود نه نخست‌وزیر.

۴- دولت آینده فرانسه کدام دولت است؟ این مشکلات نشان می‌دهد که ایرنا دقت کافی را به خرج نداده یا شاید هم عدم رعایت بی‌طرفی را نشان می‌دهد، چون این جمله مهم خبرگزاری فرانسه که «احتمالاً آقای فیون پس از انتخاب تیم وزرا به پستش بازمی‌گردد»، در خبر ایرنا درج نشده و به جای آن جایگزینی او با ژوپه آمده که بعید است اشتباهی سهوی باشد. به خصوص که هیچ نامی هم از آقای برلو، وزیر سوسیال‌لیبرال کابینه قبلی که یکی از گزینه‌های احتمالی جایگزینی فیون بوده، برده نشده است.

۵- در مجموع خبری کوتاه و حتی ناقص، نادقیق و نادرست است و به منبع هم وفادار نبوده است.

www.newsbaan.com